

36.

Til det af Landstinget angaaende Forslag til Lov om ny Jernbaneanlæg m. v. nedsatte Udvalg.

I Tilslutning til tidligere Henvendelse til Lovgivningsmagten mod Indførelse af Grundværdistigningsskat tillader undertegnede Bestyrelse for Frederiksberg Grundejerforening, da de af os i Forbindelse med andre Grundejerorganisationer specielt mod Afsnit C. i det ovennævnte Forslag fremsatte Indvendinger desværre ikke have fundet Paaagtning i Folketinget, overfor det højtærede Udvalg at fremkomme med følgende motiverede Henvendelse, der, uanset at Jernbaneforslaget ikke omfatter Frederiksberg, formentlig vil findes at have Berettigelse fra vor Side derved, at den første Lovgivning om en Grundværdistigningsskat i et specielt Tilfælde maa antages at ville blive tagen til Mønster ved en senere Gennemførelse af en almindelig Grundværdistigningsskat, hvorfor der jo allerede har hævet sig stærke Røster, og som bl. a. Magistraten i Frederiksberg store Nabokommune allerede har gjort sig til Talsmand for.

Overfor den fremsatte Paastand om det urimelige i, at enkelte Borgere uden at bringe noget Offer skulle høste Fordel af en bestemt offentlig Foranstaltning, f. Eks. et Jernbaneanlæg, maa vi fremhæve som vor Opfattelse, at en ved Lov paalagt Grundværdistigningsafgift, særlig naar den som i Jernbaneforslaget ikke fremtræder som en virkelig Skat, men som en Ekspropriation, er i den bestemteste Strid med hele Ejendomsrettens Begreb, saaledes som denne er nedarvet til os gennem Aarhundreder. Ligesom i ethvert Samfund de enkelte Medlemmer i det hele paa mangfoldige Punkter forudsætte og ere afhængige af hinanden, saaledes gælder det ogsaa om deres økonomiske Forhold; det enkelte Medlems økonomiske Forhold kan ikke skilles ud af Samfundet, men alle dettes Foranstaltninger influere derpaa. Dette gælder ogsaa om de enkelte Samfundsmedlemmers Grundejendomme; disses Værdi er bestemt ved Forholdene i det Samfund, hvori de forefindes, og deres Værdi paavirkes i op- eller nedadgaaende Svingninger af Samfundets Foranstaltninger. Paa dette Grundlag hviler Ejendomsretten, hvis Ukrænkelse er fastslaaet i Grundloven § 82. At ekspropriere en Ejendom uden at give Erstatning er i Strid med Grundloven; men saa længe man ikke — paa Basis af en almindelig anerkendt forandret Opfattelse af Ejendomsrettens Begreb — er naaet saa vidt, at det offentlige gennemfører det Princip som almindeligt at tage en Broderpert af enhver Værdistigning af Borgernes Ejendele eller økonomiske Status, der er fremkommen ved Lovgivnings- eller andre offentlige Foranstaltninger, saa længe kan man neppe hævde, at den Erstatning, som Staten ved et Jernbaneanlæg giver enkelte Borgere som Vederlag for, at den gennem en Grundværdistigningsskat tager en Del af deres Ejendom, nemlig en ved Jernbaneanlægget bevirket Værdiforøgelse af Ejendommen er „Erstatning“ i Grundlovens Forstand.

En Grundværdistigningsskat — isoleret taget — stiller ikke Borgerne lige for Loven. Da man anlagde de nu i Gang værende Jernbaner, respekterede man Ejen-